STAR WARS

10

EPISODUL I

AVENTURI

FESTIVALUL RĂZBOINICILOR

RYDER WINDHAM

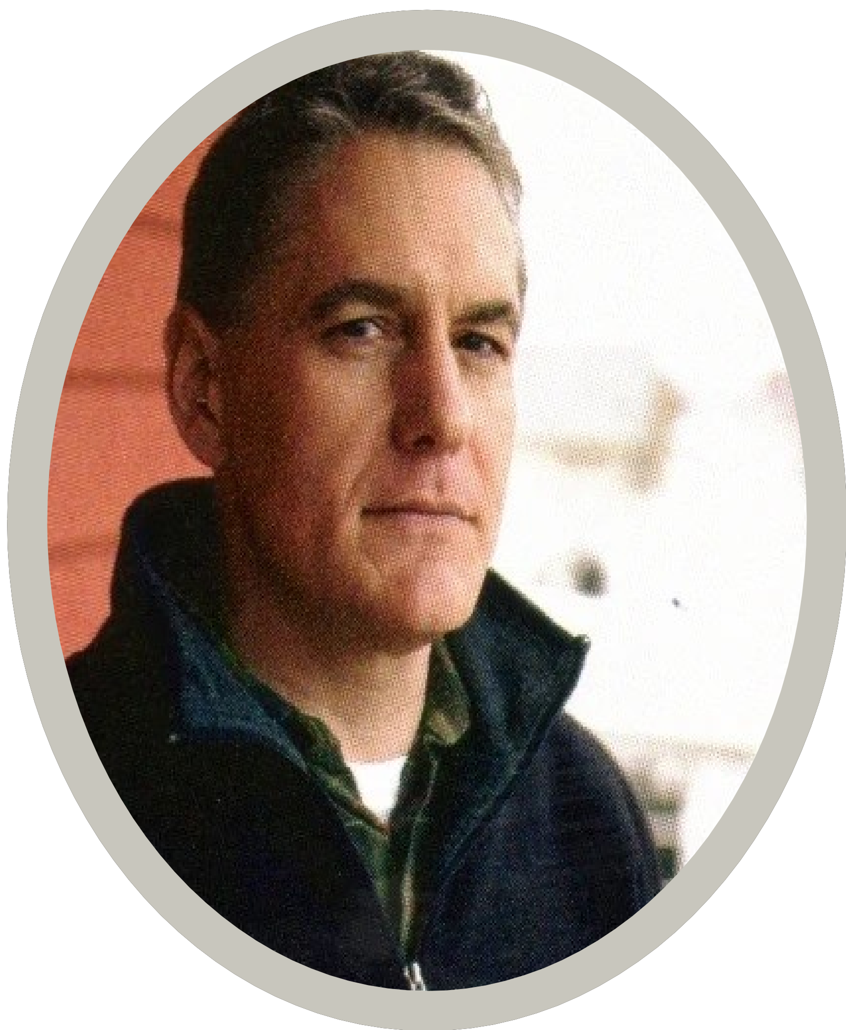
RYDER WINDHAM

FESTIVALUL RĂZBOINICILOR

Traducere făcută de *Dumitrescu Cristian*

Rider Windham
Festival of Warriors
2000

Ryder Windham

Ryder Windham este un autor american de science fiction care a scris mai mult de 60 de cărţi pentru Universul Star Wars, inclusiv romane, benzi desenate şi cărţi de referinţă. Din 1993, lucrează la proiecte Star Wars fie de unul singur, fie împreună cu alţi autori.

Din 2004, lucrează la *Rhode Island School of Design Continuing Education* ca instructor şi consilier de certificare pentru cursuri de benzi desenate şi arte secvenţiale. În prezent, locuieşte în Providence, Rhode Island, împreună cu soţia şi cele două fiice ale sale.

…cu mult timp în urmă, într-o galaxie foarte, foarte îndepărtată
Introducere

În oraşul subacvatic Otoh Gunga, Jar Jar Binks era considerat o pacoste publică. După ce eliberase accidental zeci de creaturi rare din Centrul de Cercetare, fusese condamnat la muncă silnică în Carieră, închisoarea subterană. Boss Nass, conducătorul lui Otoh Gunga, îl pusese, de asemenea şi în perioadă de probă: dacă Jar Jar cauza vreun accident în termen de un an, urma să fie alungat din Otoh Gunga.

După ce călătoria către Carieră fu întreruptă de o furtună seismică, Jar Jar ajunse să-i salveze pe Boss Nass, Comandantul Wollod, Rep Teers şi pe nepoata lui Boss Nass, Maiorul Fassa. Boss Nass decise să nu-l mai trimită pe Jar Jar la închisoare, dar îl menţinuse în perioadă de probă. Spre marea consternare a lui Boss Nass, Fassa declară că îi este îndatorată pe viaţă lui Jar Jar.

Toată lumea din Otoh Gunga îşi îndreptă în curând atenţia asupra Festivalului Războinicilor, competiţia anuală care îi unea pe Gunganii de pe tot Naboo. Jar Jar îl convinsese pe Boss Nass să-l lase să lucreze la noua arenă a festivalului din Lacul Umberbool.

În timp ce Boss Nass se întreba cum să o convingă pe Fassa că Jar Jar Binks era nedemn de o datorie pe viaţă, acesta îşi începu noua sa slujbă.

Capitolul 1

— Jar Jar Binks ce face elsa?! strigă Boss Nass la Ostaş Tattogg, un tânăr soldat.

Boss Nass şi Ostaş Tattogg stăteau aproape de heyblibberul ancorat al lui Boss – un submarin de lux – într-o bulă secundară de lângă bula Camerei de Consiliu Turnul Înalt. Boss Nass tocmai se întorsese de la locul sacru al Gunganilor, unde inspectase modul în care erau conservate statuile antice. Se recuperase pe deplin după recenta lui aventură nefericită cu Jar Jar şi acum strigase atât de tare la Tattogg, încât acesta aproape căzuse în bazin.

— Binks lucrează la elsa în bucătărie la noua arena festival, repetă Ostaş Tattogg în timp ce se pregătea ca Boss Nass să strige din nou la el.

Mesajul despre Jar Jar Binks venise de la Rep Teers, care supraveghea construcţia arenei. Încă de la incidentul din Centrul de Cercetare, Boss Nass făcuse tot posibilul pentru a-l supraveghea pe Jar Jar. Chiar dacă ajutase la recuperarea creaturilor, Boss Nass ştia că avea să intre în buclucuri dacă nu era supravegheat corespunzător. Cum Boss Nass stabilise că lui Jar Jar nu trebuia să i se permită să se apropie de vreo maşinărie, liderul Gungan nu-şi putu ascunde nemulţumirea cu privire la mesajul lui Rep Teers despre noua slujbă a lui Jar Jar.

— Dar Binks trebea ssă fie la echipa de curăţenie, să împingă mătură, să şteargă după muncitori! strigă el.

— Muncitori se tem, la eisa, de Binks, poate, sugeră Ostaş Tattogg. Tot lumea crede la elsa prost bubuie şi nimeni nu vrea lângă elsa. Maistru care construie bule a trebuit la elsa să găsească loc de muncă.

— Da' de ce maistru bagă Binks în bucătărie?! spumegă Boss Nass.

— După mesaj, explică Ostaş Tattogg, Binks spune tusa recomandat poate lucra în bucătărie.

Înfuriat, Boss Nass îşi închise strâns ochii. Nu-i venea să creadă că maistrul care construia bule îi permisese lui Jar Jar Binks să lucreze în bucătăria Arenei. Mai rămăsese doar o zi

până la Festivalul Războinicilor şi se puteau întâmpla multe într-o singură zi, mai ales dacă era implicat Jar Jar Binks. Când redeschise ochii, Ostaş Tattogg încă stătea în faţa lui, încercând să nu pară nervos.

Boss Nass inspiră adânc, apoi spuse:

— Eusa spuss nimic despre aprobat Binks pentru lucru în bucătărie. Singur lucru eusa spuss esste Binks nu bun la nimic, decât clefăie mâncare.

Tocmai atunci, Căpitanul Tarpals ieşi din heyblibberul lui Boss Nass şi urcă pe doc.

— Ceva greşit, Boss? întrebă Tarpals.

Boss Nass se strâmbă. Bula arenei era înconjurată de patru bule mari de habitat, fiecare conţinând zeci de bucătării care să deservească numărul mare de spectatori aşteptaţi. Boss Nass se întrebă cât haos ar fi putut provoca Jar Jar într-o singură bucătărie. Apoi îşi aminti ceea ce se întâmplase la Centrul de Cercetare.

— Întoarce înapoi în heyblibber ssi pune curs pentru cel mai rapidă cale spre Lac Umberbool, îi ordonă Boss Nass Căpitanului Tarpals. Noisa merge la arena nouă şi opreşte Jar Jar înainte ca elsa provoace maxi-mari dezasstre!

Capitolul 2

Pe fundul Lacului Umberbool, construcţia Arenei Festivalului era terminată. Muncitorii Gungani lucraseră ore suplimentare pentru a repara bulele care fuseseră deteriorate de furtuna seismică şi acestea erau acum gata să primească mulţimea de concurenţi şi spectatori. Luminile unei bule habitat atrăseseră un banc de trei duzini de peşti faa, făcându-i să vină aproape de exteriorul convex al structurii. Când peştii faa se apropiară de una dintre zonele arcuite de portal ale bulei, un braţ lung şi slab, cu pielea roz pătată, trecu prin portal şi intră în apa rece. Membrana hidrostatică a portalului sclipi, ondulându-se în jurul braţului, împiedicând peştii să aibă o imagine clară a siluetei din interior. Cu inteligenţa lor limitată, faa ar fi putut recunoaşte că braţul îi aparţinea unui Gungan, dar erau mai interesaţi de ceea ce le oferea braţul respectiv. Cele patru degete necunoscute strângeau o lingură groasă, acoperită cu mâncare, ispitind peştii flămânzi să înoate şi mai aproape de zona portalului.

Tocmai când peşti înotară spre lingură, o altă mână trecu prin membrana bulei şi înşfăcă un faa matur. Peştii se împrăştiară atunci când lingura şi peştele faa capturat trecură înapoi prin portal, revenind în bulă.

Stând înăuntru, foarte fericitul Jar Jar Binks strânse lingura şi peştele faa care se zvârcolea. Apa îi picura de pe braţe şi uda podeaua cu gresie din bucătărie.

— Hmm, hmm! icni Jar Jar în timp ce se uita la faaul plinuţ. Tusa o ssă fie una mâncare delicioasă pentru stomac gol la meusa.

În bucuria sa, Jar Jar nu auzi apropierea paşilor lui Brass Marshoo. Brass Marshoo, un General în retragere al Marii Armate Gungane, se ocupa de bucătăria proiectată organic a bulei şi îl supraveghea cu atenţie pe Jar Jar. Când Generalul intră în bucătărie, cărând o cantitate mare de recipiente globulare şi vasele adânci, îl văzu imediat pe Jar Jar plecat de la locul său de muncă.

— Jar Jar Binks! ţipă el. Ce tusa face lângă portal?

În timp ce Brass Marshoo aşeza recipientele şi vasele deasupra unei mese de lucru ovale, mari, Jar Jar ascunse repede la spate peştele faa.

— Ce pare la eusa face? întrebă Jar Jar în timp ce ridica lingura de lemn udă din mâna stângă. Eusa doar clăteşte lingură în lacul.

Brass Marshoo se încruntă.

— Tusa primit ordon să stea departe de zone portal. Tusa trebe doar pune mâncare în rezervor de reciclor.

Brass Marshoo arătă spre acvariul cilindric mare, deschis, aflat în cealaltă parte a bucătăriei. În interiorul acvariului era un reciclator – un peşte umflat, cu un singur ochi, acoperit cu ţepi, folosit de Gungani pe post de eliminator de gunoaie.

Jar Jar îndreptă lingura spre portal.

— Pare rău, Brass. Reciclor ala arăta tare plin la elsa, iar eusa teamă că tot corp la elsa poate essploda dacă elsa înghite mai multe resturi. Apoi eusa văzut un banca de peşti maxi-flămânzi înoată lângă portal. Eusa doar scoate braţ, ca peştii poate hrăneşte la eisa cu resturi.

— Ssigur? întrebă Brass Marshoo suspicios. Deci tusa spune că tusa doar hrănit peşte flămând care trecea pe acolo?

— Assta corect, este, rânji Jar Jar.

În interiorul tancului din apropiere, reciclatorul eructă.

— Tare, tare interessant, spuse Brass Marshoo. Atunci eusa presupune tusa nu supără arată la eusa ce tusa ţine în alaltă mână.

— Ce spune? Pedunculii oculari ai lui Jar Jar se înclinară spre lingura încleştată în mâna stângă. Eusa doar ţine lingura assta.

— Eusa spune *alaltă* mâna, repetă Brass Marshoo. Mână care tusa ascuns în spate.

Jar Jar aduse mâna dreaptă în faţă, dezvăluind peştele faa. La vederea peştelui care se zbătea, ochii lui Jar Jar se căscară.

— Heeei, de unde peşte assta apărut? întrebă Jar Jar, încercând tot posibilul să pară surprins. Ridică peştele aproape de faţă pentru a-l examina. Eee... în timp ce eusa hrăneşte peşti, asta mare lacom, trebuie că înotat chiar în mână la eusa!

Brass Marshoo clătină din cap.

— Eusa crede nu axident, Binks. Tusa ştie că nu are voie clefăie la munca. Întoarce peşte ala imediat la lac, apoi întoarce

la munca.

Trist, Jar Jar trecu peştele prin portal şi îl eliberă înapoi în lac. În timp ce privea peştele faa înotând, Jar Jar văzu un submersibil accelerând spre bulă. Recunoscu submersibilul şi simţi un nod în stomac.

— Oooiiii, mormăi Jar Jar.

— Hei, vede tusa acolo? strigă Brass Marshoo în timp ce privea peste umărul lui Jar Jar. Ala heyblibber Boss Nass care vine. Boss Nass o ssă fie fericit, ssă ştie la elsa că tusa lucrează la bucătărie, nusa?

În timp ce heyblibberul andoca în bulă, Jar Jar încercă să forţeze un zâmbet.

— Eusa cunoaşte bine la Boss Nass, spuse el. Elsa totdeauna fericit.

Capitolul 3

Brass Marshoo se dădu într-o parte atunci când Boss Nass intră în bucătărie, urmat de Căpitanul Tarpals. Boss Nass nu mai era un războinic tânăr, aşa că Jar Jar Binks nu putu să nu fie impresionat atunci când conducătorul lui Otoh Gunga îl apucă de guler şi îl ridică de pe podea cu o singură mână.

— Ce gândit tusa, Binks? mârâi Boss Nass. Eusa nu spus niciodata tusa lucrează în bucătăria! Ce tusa face? Buum gazul ssi dă foc la arena? Otrăvesste la mâncarea? Încurcă salata cu desert?

— Eusa essplică, Boss! icni Jar Jar, simţindu-se ameţit. Eusa la bucătăria... pentru... Major Fassa!

Boss Nass îl eliberă pe Jar Jar, lăsându-l pe nefericitul Gungan să cadă pe podea.

— Ce treaba are Maior Fassa cu assta? întrebă Boss Nass.

Jar Jar se ridică şi îşi frecă gâtul.

— Ei bine..., spuse el, nu sigur unde sa începe. Tusa spune eusa... uh... ascunde de ea.

Boss Nass fusese suficient de alarmat atunci când nepoata sa, Fassa, declarase că avea o datorie pe viaţă faţă de Jar Jar Binks, dar acum Fassa îl făcuse pe Jar Jar să se ascundă. Boss Nass bănui că situaţia era o chestiune personală, aşa că se întoarse spre Căpitanul Tarpals şi Brass Marshoo şi le ordonă să părăsească încăperea. Brass Marshoo ieşi din bucătărie, dar Căpitanul Tarpals îşi drese vocea şi întrebă:

— Tusa sigur nu vrea eusa să sstea, Boss?

— Pleacă la tusa! mârâi Boss Nass.

Căpitanul Tarpals se strecură pe uşă mai repede decât un peşte uns cu grăsime. Boss Nass se uită în jos la Jar Jar şi spuse:

— Ridică la tusa, Binks. Tusa spune de ce ascuns de Fassa.

Jar Jar oftă când se ridică de pe podea.

— Eusa spus că nu datorează pe viaţă, da' nu asscultă, explică Jar Jar. Continuat urmăresste eusa peste tot. Nu lăsat singur. Eusa reamintit că eusa în perioada probă, dar tot nu lăssat singur. Assa că, eusa gândit că bucătăria esste loc bun

ascunde, deci eusa spuss maistru tusa probabil nu deranjat daca eusa lucrat în bucătărie cu Brass Marshoo.

Boss Nass rămase uimit.

— Deci... tusa spune că nu făcut Fassa păstrează datorie de viaţa?

— Assta corect, spuse Jar Jar cu o aprobare din cap.

— Tusa nu vrea intre în necazuri? adăugă Boss Nass.

— Nu alte axidente, Boss, spuse Jar Jar. Eusa întors pagină, acum eusa viaţa nouă cu totul.

Boss Nass zâmbi şi îl mângâie pe obraz pe Jar Jar.

— Tusa devine inteligent, Jar Jar. Tusa face la eusa foarte fericit.

De fapt, Boss Nass era mai mult uşurat decât fericit. La urma urmei, Fassa era Maior în Marea Armată Gungană şi Boss Nass nu voia ca ea să-şi piardă timpul cu incapabilul de Jar Jar Binks.

Chiar atunci, din uşa bucătăriei, o voce feminină strigă:

— Sstăpân Binks?

Atât Jar Jar, cât şi Boss Nass se uitară spre uşă şi o văzură pe Fassa, care se aplecă atunci când intră în bucătărie. Era îmbrăcată într-o uniformă de piele îngrijită şi purta un coş plin cu haine proaspăt spălate şi împăturite. Fassa dădu din cap politicoasă spre Boss Nass şi spuse:

— Zi bună, unchiu', apoi se întoarse spre Jar Jar şi spuse cu un zâmbet adorator: Eusa gata cu rufele, Sstăpân Binks. Orice altceva vrei să face eusa?

Boss Nass aruncă o privire furioasă spre Jar Jar, căruia i se căscă gură de uimire. Cu gura încă deschisă, Jar Jar îl privi pe Boss Nass şi se bâlbâi:

— Eusa nu cerut Maior Fassa spală rufe la eusa!

După expresia ameninţătoare a lui Boss Nass se vedea clar că nu îl credea.

— Tusa tare-tare aproape de necazuri, Binks.

— Nu! protestă Jar Jar. Se întoarse spre Fassa şi îi ceru: Maior Fassa, rog spune la Boss eusa nu cerut tusa spele la hainele.

Maiorul Fassa îşi privi unchiul.

— Boss Nass, Sstăpân Binks nu cerut eusa să spăl rufe sau să usuc haine la purificator atmosferic cald sau calce cu abur pantaloni până devine maxi-întins.

Jar Jar zâmbi şi spuse:

— Auzit, Boss? Eusa nu cerut Major face oricare din chestii alea.

Boss Nass răspunse printre dinţi încleştaţi:

— Eusa crede că Fassa spune doar ce *poruncit* tusa să spună, Binks. Cum ştie unde să găsească la tusa dacă presupus că tusa ascuns de ea?

— Sstăpân Binks nu ascunde de eusa, spuse Fassa pe un ton plăcut. Eusa ţinut ochii pe elsa.

Jar Jar se uită la Fassa, dar Maiorul îi zâmbi doar. Jar Jar nu fusese pe deplin cinstit atunci când îi spusese lui Boss Nass despre motivul pentru care se ascundea de Fassa, dar chiar îi spusese Fassei că nu voia ca ea să aibă o datorie pe viaţă faţă de el. Acum nu mai ştia ce să spună. Dacă i-ar fi cerut Fassei să-l convingă pe Boss Nass că spune adevărul, Boss Nass ar crede că Fassa doar se supunea ordinelor lui.

Cu Boss Nass uitându-se furios la el, Jar Jar rupse tăcerea stingherită şi întrebă:

— De ce tusa face assta la eusa, Maior Fassa? De ce tusa spălat haine şi nu lăsat eusa în pace?

Fassa aşeză coşul de rufe pe un blat de bucătărie.

— Eusa servitor umil la tusa, eusa încearcă ajute. Eusa curăţat hainele pen'că mâine este Festival Războinici, şi tusa trebuie arătat cel mai bine când intri în *Mare Neplăcut Liber-pentru-toţi*.

— Ce?! ţipă Jar Jar.

Marele Neplăcut Liber-pentru-toţi era cel mai mult solicitant eveniment din punct de vedere fizic al festivalului. Participau doar cei mai puternici Gungani.

— Eusa nu concurează în festivalul! Eusa doar spectator!

— Dar tusa *trebuie* concurezi, spuse Fassa. Tusa războinic. Chestie de onoare.

Boss Nass chicoti. Fassa ar fi putut crede că Jar Jar era un războinic curajos, dar Boss Nass ştia că nu era aşa. Se îndoia că Jar Jar ar fi supravieţuit în *Marele Neplăcut* fără să încaseze o bătaie bună.

— Vino, Fassa, spuse Boss Nass. Tusa poate crede datorezi lui Binks viaţa, dar tusa Maior în Mare Armată Gungană, şi eusa esste şef. Eusa vrea face tur la noua arena.

Maiorul Fassa îi zâmbi din nou lui Jar Jar, apoi ieşi din

bucătărie cu Boss Nass. Când ieşiră, Jar Jar privi prin uşă şi îl văzu pe Căpitanul Tarpals aşteptând afară. Acesta îi şopti:

— Nu uita ce eusa avertizat tusa, Binks, apoi se întoarse pentru a-i urma pe Boss Nass şi pe Maiorul Fassa.

— Eusa aminteşte, mormăi Jar Jar cu tristeţe.

Cu greu ar fi putut uita cuvintele de avertisment ale lui Tarpals. După ce Maiorul Fassa îşi proclamase datoria pe viaţă către Jar Jar, când Boss Nass se recupera în infirmerie, Tarpals îl luase pe Jar Jar deoparte şi îi spusese că ar fi bine să fie foarte atent cu Fassa. Era singura nepoată a lui Boss Nass şi acesta era extrem de protector. După felul cum o spusese Tarpals, Jar Jar se temu că Boss Nass se va supăra dacă îl va găsi stând în aceeaşi cameră cu ea. Frica asta de Boss Nass îl făcuse pe Jar Jar să se ascundă. Dar ascunderea nu funcţionase şi nu doar pentru că Fassa îl găsise. Indiferent unde se ascundea, Jar Jar nu putea scăpa de gândurile despre ea. De când o văzuse pe Fassa pentru prima dată, fusese copleşit de felul cum se uita direct la el atunci când îi vorbea cu vocea ei încrezătoare. Ochii ei galbeni de pe capul pistruiat scânteiau ca nişte pietre preţioase. Când Jar Jar se afla în prezenţa ei, se simţea cel mai norocos Gungan de pe Naboo.

Cu toate astea, se simţea complet nedemn de atenţia ei. Desigur, când Fassa fusese prinsă în interiorul heyblibberului lui Rep Teer, Jar Jar o salvase din fălcile monstrului sando aqua. Dar, având în vedere că fusese speriat de moarte în timpul salvării, el nu se credea curajos. Singurul motiv pentru care încercase să-i salveze, fusese că spera că fapta aceea îl va convinge pe Boss Nass să nu-l mai închidă în Carieră. Nu îşi imaginase niciodată că salvarea va duce la o datorie pe viaţă. Jar Jar îi salvase şi pe Boss Nass, Comandantul Wollod şi Rep Teers, dar ei nu se simţiseră obligaţi să-şi proclame datoria pe viaţă, probabil pentru că nu îl luaseră în serios. Întreaga sa viaţă, aproape toată lumea îi spusese că nu avea nicio valoare. Numai Fassa părea să creadă că era un erou.

Jar Jar era departe de a fi mulţumit de situaţia sa. Nu voia ca Fassa să simtă că îi datora ceva. El doar îşi dorea ca ea să-l placă aşa cum era.

— Pe cine păcăleşte eusa? mormăi Jar Jar în sinea lui. Eusa esste nimeni.

Apoi se uită la coşul de rufe de pe blatul bucătăriei. Ridică

una dintre vestele sale verzi. Era mai curată decât o văzuse vreodată, şi încă era caldă de la uscare.

Brass Marshoo intră şi-l găsi pe Jar Jar trăgându-şi vesta pe el.

— Ce tusa faci? întrebă Brass Marshoo. Assta nu cameră de schimbat!

— Maior Fassa curăţat haine. Crede eusa tare puternic, spuse Jar Jar în timp ce lua coşul de rufe. Eusa terminat cu ascuns în bucătărie. Eusa intră în *Mare Neplăcut*. Şi eusa câştigă!

Capitolul 4

Era prima zi a Festivalului Războinicilor şi marea deschidere a noii arene. Peste douăzeci de mii de Gungani călătoriseră spre Lacul Umberbool pentru acest eveniment, iar arena era plină până la refuz. Interiorul arenei era înconjurat de scaune confortabile aflate la nivelul terenului, oferind fiecărui spectator o vedere spectaculoasă a terenului de joc central acoperit cu iarbă. Spectatorii din scaunele superioare puteau, de asemenea, privi prin bula hidrostatică pentru a vedea bancurile de peşti excitaţi care înotau în afara imensei bule.

Pentru prima zi fuseseră programate mai multe evenimente, dar majoritatea Gunganilor venise pe arenă ca să vadă *Marele Neplăcut Liber-pentru-toţi*. Legendara competiţie începea cu un joc de gulliball[1] – cunoscut şi sub numele de *gulli-încăierare* – şi apoi, câştigătorii porneau în maraton. Maratonul ducea de la arenă la mlaştinile care înconjurau Lacul Umberbool, apoi spre stâncile înalte care se ridicau pe latura de nord a lacului. La stânci, participanţilor li se cerea să concureze într-o competiţie de scufundări înainte să se întoarcă în arenă. Fiecărui participant i se permitea să poarte două arme, deşi era stabilit că armele puteau fi folosite doar pentru a neutraliza un adversar.

Cei patru sute treizeci şi şase de Gungani care concurau în *Marele Neplăcut Liber-pentru-toţi* erau adunaţi în centrul imensei arene. Fiecare dintre participanţi purta o cască de protecţie căptuşită şi o uniformă verde cu numere galbene de identificare pe piept şi pe spate. Mulţi dintre ei făceau semne către mulţimea care îi urmărea pe monitoarele mari cu cristale lichide sau prin binoclurile puternice cu lentile cu ulei.

---

[1] Gulliball – sport foarte popular, jucat de Gungani. Echipaţi cu ciocane făcute din ramuri de copaci zaela, loveau gullipuzii în încercarea de a-i plasa în zonele ţintă specificate. Din anumite motive, animalelor le plăcea să fie aruncate de colo-colo. Gullipuzii erau amfibieni voluminoşi, cu pielea fără păr, auto-umflaţi, din mlaştinile de pe Naboo. Deoarece erau o pradă mică şi uşoară pentru alte animale, gullipuzii îşi extindeau coloana vertebrală pentru a se face mai greu de prins şi de înghiţit. Când se umflau, gullipuzii puteau chiar să sară precum mingile, motiv pentru care şi erau folosiţi.

Căpitanul Tarpals se afla şi el printre participanţii de pe terenul aglomerat, făcându-şi exerciţiile de încălzire. Se întinse dintr-o parte în alta, apoi făcu o serie de genuflexiuni rapide, pompând muşchii din picioarele sale puternice.

Se simţi destul de pregătit, când auzi pe cineva spunând:

— Zi bună, Căpitan Tarpals.

Tarpals se întoarse şi văzu că cea care îi vorbise era Maiorul Fassa.

— Zi bună, Maior Fassa, răspunse Tarpals, surprins că îi ştia numele.

Desigur, amândoi se mai aflaseră în prezenţa lui Boss Nass, dar Tarpals nu-şi putu aminti dacă Boss Nass îi prezentase vreodată oficial. După ce Fassa îşi strânse cureaua sub bărbie, începu să alerge pe loc, ridicând genunchii sus la fiecare pas şi ţinând coatele apropiate de corp. Tarpals se lăsă la pământ şi începu să facă flotări.

— Tusa prima dată în *Mare Neplăcut*? întrebă Fassa.

— Nu, răspunse Tarpals.

— Eusa aude că maraton esste dur, comentă Fassa. Tusa terminat vreodată?

— Da.

Tarpals îşi continuă flotările. De fapt, terminase în top zece la ultimele şase festivaluri, dar, din moment ce nu era un fanfaron, nu menţionă acest fapt. Se simţea jenat să vorbească cu Maiorul Fassa. La urma urmei, unchiul ei era cel mai puternic Gungan din Otoh Gunga. Dar bănui că încearca doar să fie prietenoasă, aşa că întrebă:

— Ce făcut la tusa să vrea intre în *Mare Neplăcut*?

Fără să-şi întrerupă ritmul de alergare, Fassa răspunse:

— Asta simplu. Eusa vrut să câştige.

Înainte ca Tarpals să poată răspunde, două picioare mari, cu sandale, apărură în faţa sa. Tarpals se ridică repede de la pământ şi se trezi faţă în faţă cu însuşi Boss Nass. Maiorul Fassa se opri din alergare şi luase deja poziţie de drepţi. Tarpals îi urmă exemplul.

— Repaos, voisa doi, spuse Boss Nass, arătând spre uniforma sa verde bine croită. Astăzi, eusa doar concurent. Ca şi cum ar fi fost ceva tradiţional, Boss Nass intra întotdeauna în *Marele Neplăcut Liber-pentru-toţi*. În tinereţe, câştigase concursul trei ani la rând. Încă era un bun înotător şi termina în

mod obişnuit *Marele Neplăcut* în primii cincizeci.

— Ssalve, Boss! strigă o voce familiară din mulţime.

Era Jar Jar Binks. Casca îi era puţin prea mare şi i se clătina pe vârful capului în timp ce mergea. Deloc surprinzător, Jar Jar se plimba prin mulţime cu o relativă uşurinţă. Era mereu uimit de modul în care alţi Gungani păreau să sară din calea lui şi eliberau drumul ori de câte ori se apropia el. Cand îl văzu pe Căpitanul Tarpals, îi dădu un salut prietenos şi spuse:

— Ssalve şi la tusa, Cap'ne Tarpals!

— Zi bună, Jar Jar. Boss Nass se bucură, pentru că îşi imagina că Jar Jar nu va rezista prea mult în *Marele Neplăcut*. Cred că tusa hotărât nu doar spectator, nu?

— Assta corect, Boss, spuse Jar Jar în timp ce încerca să-şi securizeze casca. Tusa atent! Eusa hotărât să câştige assta *Mare Neplăcut* şi apoi...

Jar Jar încetă să mai vorbească de îndată ce îi căzură ochii asupra Maiorului Fassa. La început nu o recunoscuse cu cască. Înghiţi în sec, apoi se bâlbâi:

— Hm... salut, Maior Fassa.

— Salutări, Jar Jar Binks, răspunse Fassa zâmbind.

— Deeeeeci... spuse Jar Jar, încercând să pară dezinvolt. Şi tusa concurează în *Mare Neplăcut*?

— O, da, răspunse Fassa.

Încă o dată, Jar Jar se trezi întrebându-se ce ar trebui să spună. Sperase să încerce cât putea de bine să câştige *Marele Neplăcut Liber-pentru-toţi* pentru a le arăta tuturor că era un erou adevărat, dar nu se aşteptase să concureze împotriva Fassei. Alături de Maiorul Fassa, atât Boss Nass, cât şi Căpitanul Tarpals se uitau la Jar Jar, aşteptându-l să vorbească.

— Bafta noroc! râse Jar Jar. Cât mai mulţi, atât mai bine, eusa totdeauna spus. Esste doar competiţie, atâta.

Un sunet puternic le semnală tuturor concurenţilor să se pregătească pentru începerea concursului. Cei douăzeci de mii de spectatori Gungani urlară aprobator la cei patru sute treizeci şi şase de participanţi adunaţi în spatele liniei de start.

Deodată, o siluetă care purta o glugă gri şi o robă maro trecu printre primele rânduri ale concurenţilor. Era Rep Teers şi purta un steag galben pentru a arăta că intrase în vigoare un timp de repaos.

— Boss Nass! strigă Rep Teers în timp ce trecea de Jar Jar.

Boss Nass! Noisa are problemă mare.

— E bine să fie una maxi-mare problemă, Rep Teers, spuse Boss Nass. Eusa pe cale să participe la *Mare Neplăcut*.

— Poate că tusa reconsideră, îl avertiză Rep Teers. Eusa tocma primit vorbă de la Patrula de Ţărm. Eisa găsit ciudate urme pe plaja la Lac Umberbool.

— Care urme? întrebă Boss Nass.

— Arată ca nişte mecanissi, spuss eisa, răspunse Rep Teers. Urme duce de la plaja la apa.

Ochii lui Boss Nass se căscară de alarmă şi furie. Gunganii respectau natura şi nu aveau încredere în fiinţele mecanice.

— Mecanissi?! Eusa nu place mecanissi în regiunile Gungan.

— De unde vine alea mecanissi? întrebă Maiorul Fassa.

— Patrula nu sigur, dar eisa nu de la Naboo, răspunse Rep Teers. Mecanissi trebuie fie adus de străinii.

Jar Jar îşi ridică nasul şi spuse:

— Deci, Boss, tusa crede noisa trebuie evacuat arena?

Boss Nass îşi strânse una dintre mâinile sale mari peste gura lui Jar Jar.

— Tusa vrea provoace panică? se răsti Boss Nass. Spectatori în siguranţă la eisa dacă rămâne în arena.

— Da' dacă asstea mecanissi esste ostile? întrebă Jar Jar.

Pentru că gura încă îi era acoperită de mâna lui Boss Nass, întrebarea lui sună în genul: *Dada-cass-teamacanics-sst-eostie?*

Boss Nass îşi luă mâna de pe faţa lui Jar Jar.

— Dacă esste vreuna mecanissi ostil pe Naboo, noisa găsim şi dezactivat la elsa. Răspândiţi mesaj la tot concurenţi la *Mare Neplăcut*. Spune la eisa fie atenţi, da' oricine găsit şi dezactivat un mecanissi are puncte suplimentar la elsa. Oricine aduce un mecanissi înapoi la arena primeşte punct extra-suplimentar.

— Puncte extra-extra? întrebă Jar Jar. Esste assta în carte de reguli?

— Carte de reguli nu contează mult în *Mare Neplăcut*, spuse Boss Nass cu o ridicare din umeri. Plus, eusa conducător la Otoh Gunga, aşa că eusa schimbă reguli.

În câteva minute, toţi participanţii la *Marele Neplăcut* aflaseră de situatie. Boss Nass ştia că spectatorii necunoscători deveneau tot mai neliniştiţi, aşa că le făcu semn

Reprezentanţilor să ridice steagul verde. Timpul de repaos se terminase oficial.

— Să începe la *Mare Neplăcut*! strigă Boss Nass din toţi rărunchii.

Publicul înnebuni.

Capitolul 5

Mult deasupra capului sportivilor, un balon mare purta un coş umplut cu două sute optsprezece gullipuzi – ierbivore mici care umflau ca nişte bile când erau excitate. Mai mult decât orice altceva, gullipuzilor le plăcea să fie aruncaţi şi loviţi prin aer, iar Gunganii foloseau de mult timp creaturile în jocurile de gulliball.

La sunetul unor bawoonka[2], coşul eliberă gullipuzii. Creaturile se umflau, apoi cădeau în terenul central de joc acoperit cu iarbă. Trompeta de start ar fi semnalat, de asemenea, participanţilor la *Marele Neplăcut* să alerge pe terenul de joc pentru a prinde gullipuzii. Din moment ce creaturile săreau foarte bine, nu era întotdeauna uşor să prinzi unul.

Căpitanul Tarpals se îndepărtă de Boss Nass, Maiorul Fassa şi Jar Jar. Ştia că *Marele Neplăcut* putea deveni destul de dur şi nu voia să se trezească concurând împotriva lui Boss Nass sau a nepoatei sale. Cât despre Jar Jar, Tarpals îşi stabilise întotdeauna ca regulă să păstreze la distanţă faţă de Gunganul predispus la accidente. Îşi verifică repede pe cele două arme. Avea o suliţă prinsă pe spate şi o praştie fixată la centură. Deşi era la fel de expert cu ambele arme, spera că nu va trebui să le folosească în timpul competiţiei. Din experienţă, ştia că lupta îi întârzia adesea finalul. Dacă va trebui să lupte, o va face repede. O urmări pe femela care sufla în bawoonka, stând pe o platformă înaltă de lângă linia de plecare. Ea îşi ridică instrumentul muzical la gură, îşi lipi buzele de muştiuc, apoi strânse punga de gaz.

BA-WOOOOOONKAAAAAAA!

Coşul eliberă gullipuzii, iar concurenţii năvăliră pe terenul de joc. Tarpals era un bun săritor şi sări peste capetele celorlalţi participanţi la *Marele Neplăcut*. Avu grijă să nu aterizeze pe vreun concurent şi ajunse în centrul câmpului de joc în câteva secunde. Urletul spectatorilor era asurzitor.

---

[2] Bawoonka – corn folosit de Gungani. Numele său fusese preluat de la sunetul puternic şi rezonant pe care îl scotea atunci când se sufla în el.

Gullipuzii aproape că ajunseseră la pământ şi concurenţii se poziţionară, pregătindu-se să apuce una dintre creaturi. Numărul lor era doar pe jumătate din numărul participanţilor la *Marele Neplăcut Liber-pentru-toţi*. Dacă Tarpals nu va putea pune mâna pe un gullipud, ar fi descalificat.

Unii Gungani îşi scoseseră casca şi o foloseau pentru a prinde gullipuzii, care uneori puteau fi foarte alunecoşi. Tarpals îşi ţinu casca pe cap şi bătu din palme, sigurându-se că erau uscate.

Un Gungan mare, cu umeri largi, păşi direct în faţa lui Tarpals. Concurentul se uita la gullipuzi şi nu-şi dăduse seama că blocase poziţia Căpitanului. La început, Tarpals fu enervat de faptul că îi tăiase calea, dar apoi îşi dădu seama că ar putea să profite de situaţie. Sări de pe pământ, ateriză cu picioarele pe umerii celuilalt participant, apoi împinse, sărind şi mai sus peste terenul de joc. Smulse un gullipud din aer, făcu o întoarcere şi ateriză pe ambele picioare.

Pe măsură ce tot mai mulţi gullipuzi ajungeau pe terenul de joc, izbucniră zeci de lupte printre concurenţi. În câteva secunde, Tarpals fu complet înconjurat de Gungani care se zvârcoleau. Deşi Tarpals reuşise să prindă un gullipud, Gunganul cu umeri largi de pe care sărise nu fu la fel de norocos.

— Hei! strigă el către Tarpals. Tusa furat gullipud la eusa!

Gunganul cu umeri largi atacă dar Tarpals îndreptă gura gullipudului spre adversarul său şi îi strânse corpul umflat.

Sprufff! Gullipudul pulveriză din reflex salivă asupra atacatorului.

— Îîîchh! strigă jucătorul acoperit de scuipat.

Gunganul cu umerii largi o încasase atât de dur încât nu observă că Tarpals sări în afara terenului de joc. Căpitanul reuşise să prindă şi să păstreze un gullipud, dar *Marele Neplăcut* era departe de a se fi terminat.

BA-WOOOOOONKAAAAAAA!

Sunetul de bawoonka le semnală tuturor Gunganilor purtători de gulllpud să purceadă spre linia de start pentru următoarea competiţie: aruncarea gullipuzilor. Două sute şi optsprezece Gungani trebuiau să arunce pe rând gullipuzii într-o plasă cu fundul tăiat care era montată în partea de sus a unui stâlp înalt din lemn. Sarcina părea destul de uşoară, dar Tarpals ştia că stâlpul era foarte flexibil, vârful său legănându-se înainte

şi înapoi de fiecare dată când era lovit. Cei care nu reuşeau să trimită un gullipud prin plasă erau eliminaţi din *Marele Neplăcut Liber-pentru-toţi*. Cel mai mulţi Gungani încercau să arunce gulipuzii în plasă, dar Tarpals era încrezător că va putea sări îndeajuns pentru a-şi strecura gullipudul prin plasă. Pe pământul din jurul stâlpului, câţiva Gungani tineri stăteau pregătiţi să prindă gullipuzii aruncaţi.

Rândul lui Tarpals veni destul de repede. Driblă gullipudul pe terenul cu iarbă, apoi sări la plasă şi încercă să strecoare creatura. Din păcate, gullipudul se umflase atât de mult încât rămase blocat în plasă, iar Tarpals cădea deja înapoi pe teren. Singura lui şansă de a rămâne în competiţie era să facă un alt salt rapid de revenire. În momentul în care picioarele lui loviră terenul de iarbă, sări din nou şi împinse gullipudul blocat în plasă, apoi îl strânse pentru a-l dezumfla. Imediat ce trecu prin plasă, gullipudul se umflă din nou. Atât Tarpals, cât şi gullipudul căzură pe teren în acelaşi timp, iar creatura umflată reveni în mâinile lui Tarpals. Gullipudul era în mod evident încântat de acest joc, pentru că deschise gura, îşi extinse limba şi linse faţa lui Tarpals.

Spectatorii şi ceilalţi concurenţi izbucniră într-un mare hohot de râs văzând cum era lins de gullipud. Tarpals înmână creatura fericită unui tânăr Gungan de lângă stâlpul plasei.

— Felicitările pentru salt de recuperare, domnu', spuse copilul Gungan.

— Mulsam, răspunse Tarpals în timp ce-şi ştergea faţa cu dosul mâinii.

Capitolul 6

Dintre cei două sute optsprezece Gungani care concuraseră la aruncarea gullipuzilor, optzeci şi şase nu reuşiseră să-şi treacă gulipuzii prin plasă.

În spatele stâlpului care susţinea plasa, Tarpals se aşeză pe poziţie cu ceilalţi o sută treizeci şi unu de finalişti. Aruncă o privire şi fu încântat să observe că atât Boss Nass, cât şi Maiorul Fassa încă erau în competiţie. În mod miraculos, la fel era şi Jar Jar Binks. Tarpals bănui că Jar Jar rămăsese în *Marele Neplăcut* mai mult din noroc decât prin abilităţi, dar nu gândi deloc rău despre el. Spera, pur şi simplu, că Jar Jar nu va intra în niciun necaz.

Următorul obiectiv al sportivilor era să ajungă la ieşirea spre lac. Ieşirea era o zonă portal situată pe un utanode care încadra imensa bulă, chiar deasupra celui mai înalt rând de scaune, la capătul nordic al arenei. Un inginer Gungan trase de o pârghie şi zeci de liane lungi se desfăşurară de pe o bară care se extindea de pe utanodul înalt. Lianele le permiteau finaliştilor să încerce să urce în zona portalului.

În timp ce erau coborâte lianele, Tarpals îl observă pe Jar Jar examinând stâlpul care susţinea plasa de la competiţia anterioară. Jar Jar se împinse în stâlp şi îl privi legănându-se înainte şi înapoi. Tarpals îşi dădu ochii peste cap. Nu ştia ce-i trecuse prin minte lui Jar Jar şi nici nu voia să ştie.

Când lianele ajunseră pe terenul de joc al arenei, femela care sufla în bawoonka ridică instrumentul şi spectatorii strigară, aşteptând următorul concurs.

BA-WOOOOOONKAAAAAAA!

Tarpals sări după o liană şi se ridică pe ea cât putu de repede. Era primul pe liană, iar ceilalţi Gungani urcau chiar în spatele lui. Pe lianele vecine, mai mulţi Gungani se grăbeau să ajungă la ansamblul utanod al bulei. Tarpals ajunsese cam la jumătatea lianei când auzi un sunet vibrant şi îşi întoarse capul la timp pentru a-l vedea pe Jar Jar îndepărtându-se de stâlpul flexibil şi ridicându-se prin aer. Jar Jar îndoise stâlpul spre înapoi şi se lansase spre zona portalului aflat la înălţime.

— Iaaaaaaaah! ţipă Jar Jar în timp ce zbura peste terenul de joc.

Publicul icni. Tarpals nu ştiu dacă Jar Jar trebuia să fie aplaudat pentru ingeniozitatea sa sau condamnat pentru nesăbuinţă. Dar pe măsură ce începea să o ia în jos, fu evident pentru toţi privitorii că nu va reuşi să aterizeze în zona portalului. În schimb, căzu spre una dintre lianele vecine şi o înşfăcă în mâini.

Jar Jar îşi înfăşură corpul în jurul lianei şi îi făcu semn lui Tarpals.

— Oiii, Cap'ne Tarpals! strigă el. Hei, eusa ajuns mai sus decât tusa!

Era adevărat. Jar Jar era mai aproape de zona portalului decât Căpitanul. Tarpals trecu peste surpriza iniţială şi îşi reluă căţărarea. Când ajunse în vârful lianei, îşi răsuci picioarele pe utanode şi se trase sub zona portalului. Se ridică pe grinda îngustă de sub imensul tavan cupolă al arenei. Înălţimea era ameţitoare, dar zona portalului era la doar un pas de el. Sub poziţia sa, alţi Gungani încă se căţărau pe lianele lungi în efortul de a ajunge la zona portalului. Când publicul izbucni în urale şi aplauze entuziaste, Tarpals crezu că el era la conducere. Dar când se întoarse să intre în zona portalului, se lovi de Maiorul Fassa. Fu atât de surprins să o vadă pe Maiorul Fassa stând pe grindă, încât spuse fără să vrea:

— Cum tusa ajuns aici atât de repede?!

Fassa îndreptă degetul mare spre trapa deschisă a unui lift de întreţinere apropiat, încorporat în lateralul utanodului. Tarpals fu surprins că Maiorul Fassa recursese la o asemenea metodă uşoară de a ajunge în zona portalului, dar regulile nu spuneau că participanţii *trebuiau* să urce pe liană pentru a ajunge la portal.

— Tusa uitat ceva, Căpitan Tarpals, spuse Fassa.

— Ce assta? întrebă Tarpals.

— Assta *Mare Neplăcut*! răspunse Fassa şi îl împinse pe Tarpals în timp ce sărea prin zona portalului, ieşind din bula arenei şi pătrunzând în Lacul Umberbool.

Tarpals se împletici înapoi pe bârna îngustă, apoi îşi întinse braţele pentru a-şi recâştiga echilibrul. Până când îşi reveni şi sări spre zona portalului, fu foarte conştient de faptul că nu mai era în frunte.

Tarpals mai era sigur de încă un lucru. Maiorul Fassa era o concurentă foarte dură.

Capitolul 7

Maiorul Fassa înotă, îndepărtându-se de arenă şi îndreptându-se spre primul punctul de control, o mică bulă avanpost situată între arenă şi mlaştinile nordice ale Lacului Umberbool. În timp ce înota, se gândi la privirea uimită de pe faţa lui Tarpals şi trebui să se lupte cu cheful de a râde. Nu-l împinsese foarte tare – doar suficient pentru a se asigura că ea va putea trece prima prin portal – dar expresia lui fusese nepreţuită. Tarpals păruse întotdeauna atât de sumbru şi de serios, iar Fassa se bucură de faptul că îl prinsese nepregătit.

Fu brusc distrasă de un banc de peşti faynaa din apropiere. Faynaa erau carnivori de dimensiuni medii, care se mişcau rapid, şi erau în total vreo treizeci de peşti. Dacă le era foame, Fassa ştia că ar putea avea necazuri cu ei. Sperând să arate că nu era o ameninţare, se opri din înot şi rămase nemişcată în apă. Dar când faynaa continuară să se îndrepte direct spre ea, Fassa îşi aruncă capul pe spate şi strigă cât putu de tare, scoţând o puzderie de bule de aer din gură. Strigătul ei îi sperie pe faynaa, care se împrăştiară în toate direcţiile. Tocmai atunci, Căpitanul Tarpals trecu pe lângă ea. Ea aruncă o privire înapoi spre arenă şi văzu că tot mai mulţi competitori se revărsau prin zona portalului în Lacul Umberbool. Fassa se întoarse şi începu să înoate după Tarpals. Căpitanul era un înotător bun, dar ea era mai bună şi, câteva secunde mai târziu, trecu pe lângă el. În timp ce Maiorul înota, gândurile ei se îndreptară către Jar Jar Binks. Fassa aprecia cu adevărat faptul că Jar Jar o salvase din *nucleu*, dar începea să creadă că promisiunea ei de a avea o datorie pe viaţă faţă de el ar fi putut fi o greşeală. Faptul că Boss Nass dezaproba situaţia nu o deranjat pe Fassa – de fapt, i se părea amuzant să-şi vadă unchiul atât de tulburat – dar nu înţelegea de ce Jar Jar o tot descuraja să-l ajute. Păruse întotdeauna atât de nervos ori de câte ori se aflau în aceeaşi încăpere şi avea din ce în ce mai mult impresia că Jar Jar nu o dorea pe lângă el. Ceea ce era păcat, pentru că Fassa chiar credea că Jar Jar este cu adevărat curajos şi amabil, în felul său amuzant.

Zece minute mai târziu, Fassa tocmai se apropia de primul punct de control când o umbră alunecă pe lângă ea. Îşi ridică ochii şi-l văzu pe Căpitanul Tarpals agăţat de un hohokum cu burta lată. După cum ştiau toţi Gunganii, hohokumii înotau foarte repede şi părea să le facă plăcere să-i plimbe pe Gungani. Având în vedere viteza hohokumului, Tarpals avea să ajungă la primul punct de control cu mult înainte Fassei. Mai hotărâtă ca niciodată, femela înotă mai departe. Trebuia să admire faptul că Tarpals utilizase hohokumul. Dacă ar fi văzut unul, nici ea n-ar fi ezitat să profite de capacitatea superioară de înot a creaturii.

Curând, Fassa ajunse la mica bulă avanpost care era primul punct de control. O lumină puternică proiectată în partea de jos a bulei, ilumina fundul lacului. Astfel de bule erau utilizate în general pentru a marca graniţele şi a alerta submarinele despre apele periculoase, dar bula punctului de control fusese poziţionată doar pentru a se asigura că fiecare concurent rămânea pe cursul corect. În interiorul bulei, un *dispozitiv de vizualizare de la distanţă* – un înregistrator de imagine proiectat de Gungani – monitoriza locul şi progresul Fassei în concurs şi transmitea imaginile înapoi în arenă. Era pe locul doi, după Tarpals.

Maiorul încă se apropia de punctul de control când văzu un glob întunecat plutind în apă. La început, crezu că era un alt *dispozitiv de vizualizare de la distanţă*, dar când se apropie, văzu spinii senzor lungi, cu vârfuri ascuţite care se extindeau din glob. Fassa tocmai găsise o mină subacvatică.

Gunganii şi populaţia umană de pe Naboo aveau multe dezacorduri, dar ambele civilizaţii fuseseră suficient de înţelepte pentru a scoate în afara legii minele explozive. Minele erau arme defensive fără sens, deoarece puteau provoca mari prejudicii copiilor nevinovaţi şi creaturilor rătăcite. Gunganii erau pregătiţi să-şi apere lumea împotriva oricărui atac, dar nu ar fi recurs niciodată la mine. Fassa bănui că mecanissii sau străinii aduseseră mina pe Naboo.

Tot mai mulţi Gungani erau pe drum spre primul punct de control şi Fassa realiză că viaţa lor putea depinde de următoarea ei mişcare. Dacă nu dezactiva mina, exista posibilitatea ca aceasta să poată devia în bula avanpost, sau poate chiar până la arenă. Dacă vreunul dintre competitori înota accidental în mină... Fassa se înfioră la acest gând. Ţinându-şi

cu grijă mâinile departe de ţepii senzorilor, Fassa localiză panoul metalic de pe partea laterală a globului. O lumină galbenă strălucitoare indica faptul că mina era activată. Lângă lumină galbenă se vedeau cinci butoane care păreau să controleze operaţiunile minei. Fassa nu ştia prea multe despre mine, dar ştia că niciunul dintre butoanele nu ar provoca detonarea minei, deoarece doar spinii senzori serveau acestui scop. Nefiind sigură ce se putea întâmpla, apăsă un buton. Lumina galbenă rămăsese aprinsă. Apăsă un al doilea buton şi lumina galbenă se stinse. Fassa expiră un oftat de uşurare sub apă. Mina era dezactivată.

Fassa nu fu uşurată pentru prea mult timp. Când îşi luă privirea de la mină, văzu o sclipire de metal într-o grămadă de plante înalte din apropiere, asemănătoare unor tentacule. Îşi dădu seama că se uita la un fel de droid. În iarba subacvatică densă, Fassa nu-i putu vedea decât capul: trei fotoreceptori roşii aşezaţi pe un craniu din oţel transparent. Droidul arăta ca şi cum încerca să se ascundă, iar Fassa bănui că el era responsabil pentru plasarea minei în Lacul Umberbool. Droidul îşi dădu seama că fusese reperat. Se ridică din grămada de plante, dezvăluindu-şi forma reală. Avea un piept lat, cromat şi membrele scheletice agile. Două aripioare lungi se ridicau de pe spate şi fiecare picior era echipat cu un cilindru de propulsie acvatică. Droidul fusese, în mod evident, conceput pentru a călători pe sub apă şi se îndepărtă de Fassa într-un efort evident de evadare. Fassa rupse o bucată de plantă acvatică de pe fundul lacului şi înotă după droid. Legă repede planta într-o buclă, o prinse în jurul gleznei stângi a droidului fugar şi smuci cu putere de plantă. Servomotoarele droidului se opriră sub tensiunea bruscă. Droidul se scufundă spre podeaua stâncoasă a lacului, unde rămase lângă o crevasă mare, deschisă. Fassa dori să ştie originea droidului şi de ce ar aduce cineva o mină pe Naboo. Când se apropie ca să inspecteze droidul, acesta îşi întoarse cei trei fotoreceptori spre ea şi declară:

— Avertisment. Autodistrugere în cincisprezece secunde. Cincisprezece, paisprezece...

La fel ca majoritatea Gunganilor, Fassa nu ştia practic nimic despre droizi, aşa că nu îi trecu deloc prin minte să-i spună pur şi simplu droidului să se oprească. Sperând să-l împiedice să pună în pericol orice alţi Gungani, puse mâinile pe

droid şi îl îndesă în fisura deschisă. Se îndepărtă repede de fisură şi aşteptă explozia. În schimb, văzu unul dintre braţele scheletice ale droidului ridicându-se din crevasă. Droidul încerca să iasă afară. Fassa se scufundă spre un bolovan mare şi îşi propti trupul în spatele lui. Droidul detonă brusc, provocând o mică explozie care trimise resturi metalice în toate direcţiile prin apă. Unul dintre cilindrii de propulsie acvatică ateriză chiar lângă picioarele Fassei. Din fericire, bolovanul o protejase pe Fassa de explozie.

Alţi câţiva concurenţi sosiseră la primul punct de control exact la timp pentru a vedea sfârşitul confruntării Fassei cu droidul. Maiorul îşi ridică o mână spre ochi, făcându-le un semn tăcut celorlalţi Gungani să fie atenţi dacă mai erau şi alţi invadatori, apoi le făcu semn sportivilor să continue să înoate. *Marele Neplăcut Liber-pentru-toţi* continuă, iar Gunganii înotară mai departe, îndreptându-se spre mlaştinile nordice ale Lacului Umberbool.

Fassa examină rapid cilindrul de propulsie acvatică al droidului. Regulile flexibile ale concursului le permiteau participanţilor să folosească orice mijloace de transport pe care le puteau găsi pentru a ajunge la oricare dintre punctele de control. Deşi aceste tipuri de transport erau, de obicei, sub forma unor creaturi precum hohokum sau un kaadu sălbatic, regulile nu menţionau nimic despre folosirea cilindrilor de propulsie. Cilindrul părea destul de uşor de operat, iar Fassa ştiu că îi va scurta cu siguranţă durata călătoriei spre mlaştina nordică. Apoi se gândi la Căpitanul Tarpals şi hohokumul lui. Dacă voia să micşoreze distanţa, atunci va trebui să folosească cilindrul de propulsie. Fassa îşi fixă cilindrul la centură şi activă mecanismul de lansare. Se îndepărtă de bula avanpost atât de repede încât îşi simţi capul înclinându-se spre înapoi sub presiunea crescândă a apei. Până când căpătă controlul asupra cilindrului şi săgetă prin apă cu viteză constantă, mare, se îndepărtase uşor de traseu. Totuşi, ştiu că se îndrepta în direcţia generală a mlaştinilor nordice, aşa că îl folosi în continuare. Câteva minute mai târziu, Fassa ajunse la marginea mlaştinii. Se ridică din apă şi se trezi înconjurată de iarba înaltă a mlaştinii. Pe Naboo era abia după-amiaza – cerul era senin şi aerul era cald. Dacă nu ar fi existat posibilitatea apariţiei altor droizi şi mine explozive pe Naboo, ar fi fost o zi perfectă. Privind în jur,

Fassa observă că iarba mlaştinii era uniformă, ceea ce indica faptul că niciunul dintre ceilalţi concurenţi nu trecuse prin zonă. Nu ştia cât de departe se abătuse de la curs, dar se gândi că nu avea să-i fie prea greu să-şi găsească drumul spre cel de-al doilea punct de control, care era situat la un vechi turn de veghe aflat pe un deal îndepărtat. Din poziţia actuală a Fassei, putea vedea acoperişul ascuţit al turnului.

Fassa se strecură prin iarba mlaştinii şi se îndreptă în direcţia turnului de veghe. Pe drum, găsi un hrumph sălbatic, cu pielea violetă, mestecând frunzele unui copac cu rădăcini groase. Hrumphii erau erbivore mari, cu patru picioare, iar acesta avea pe cap un set de coarne largi. Creatura privi mişcările Fassei în timp ce aceasta se deplasă în jurul copacului, se aplecă pe sub o ramură joasă şi păşi direct într-o groapă de noroi. Se scufundă imediat, până în genunchi, în noroiul gros. Încercă să iasă afară, dar nu făcu decât să se scufunde şi mai adânc. Fiindu-i imposibil să se mişte, se scufundă repede până la talie. Hrumphul îşi înclină capul spre Fassa şi o fixă cu o privire uluită. Fassa se întinse şi apucă unul dintre coarnele hrumphului, sperând că animalul avea să-şi ridice capul şi să o scoată din groapă. Dar hrumphul îşi scutură capul şi Fassa scăpă strânsoarea. Disperată, întinse degetele spre o ramură mai joasă a copacului cu rădăcini groase. Odată degetele i se înfăşurară în jurul ramurii, se ţinu bine şi ridică încet şi cealaltă mână spre ramură. Mişcându-se cu atenţie de-a lungul ei, ieşi din noroi şi ajunse pe pământ solid.

— Mulssam pentru nimica, îi spuse hrumphului, care reîncepuse să mănânce frunze.

Fassa se ridică şi îşi continuă drumul prin mlaştini, îndreptându-se spre al doilea punct de control şi având grijă să evite orice alte gropi de noroi.

Capitolul 8

La fel ca Maiorul Fassa, Căpitanul Tarpals se îndepărtase uşor de traseul *Marelui Neplăcut Liber-pentru-toţi*. Se întrebă dacă nu cumva ar fi trebuit să nu se bazeze pe hohokum pentru a-l transporta până la ţărmurile nordice ale mlaştinii. Îl lăsase într-un teritoriu oarecum necunoscut şi extrem de noroios. Din cauză că era forţat să se deplaseze cu atât de multă precauţie, ştia că pierde timp în concurs. Din fericire, al doilea punct de control – marcat de un turn de veghe înalt şi vechi – era clar vizibil chiar pe un deal plin de ierburi din depărtare.

Tarpals ajunse la o poiană şi găsi opt Gungani – îmbrăcaţi în uniformele Patrulei de Ţărm a Lacului Umberbool – stând pe crengile unui copac înalt. Gunganii erau cu spatele la Tarpals şi priveau ceva dincolo de iarba înaltă a mlaştinii.

Căpitanul se ridică în picioare şi văzu cam o două duzini de participanţi la *Marele Neplăcut* care îşi croiau drum prin mlaştini. În copac, ofiţerul comandant al Patrulei trecu un binocular compact unuia dintre ceilalţi soldaţi.

— Tusa păstrează ochi mari după orice mecanissi, spuse comandantul. Noisa nu vrea niciun răul la participanssii *Mare Neplăcut*.

În timp ce patrula monitoriza sportivii care treceau, Tarpals examină mijloacele de transport de sub copac. Erau patru kaadu şi un singur hidrotoboggan. Kaadu cu două picioare erau mijloacele tipice de transport pentru mlaştinile Naboo iar elegantul hidrotoboggan – o navă lungă, de tip sanie, care putea duce până la patru Gungani şi avea nevoie doar de o împingere pentru a porni – era chiar mai rapid.

Căpitanul se îndoia că Patrula ar fi apreciat faptul că ar fi împrumutat unul dintre mijloacele lor de transport, dar un kaadu sau hidrotobogganul erau chiar lucrul de care avea nevoie pentru a traversa mlaştinile.

De unde stătea, Tarpals văzu şi ceea ce părea a fi un traseu sinuos de teren solid care ducea prin mlaştină şi urca dealul cu iarbă spre cel de-al doilea punct de control. Niciunul din ceilalţi concurenţi nu descoperise încă traseul, care părea a

fi cel mai direct drum către turnul de veghe.

În timp ce membrii Patrulei stăteau în copac, Tarpals se îndreptă încet spre unul dintre kaadu legaţi. În timp ce-şi trecea mâinile peste hăţurile creaturii, Tarpals auzit un zgomot surd pe terenul din spatele lui. Se întoarse şi-l văzu pe ofiţerul comandant al Patrulei stând lângă kaadu.

— Ce tusa crede că face? întrebă comandantul.

Tarpals observă că uniforma ofiţerului indica faptul că este, într-adevăr, un comandant. Ceilalţi Gungani priviră în jos de pe crengile lor de copac.

— Eusa concurent în *Mare Neplăcut*, răspunse Căpitanul Tarpals. Eusa împrumută assta kaadu pentru ca eusa ajunge la al doilea punct de control.

— *Împrumută*, spune tusa? răspunse comandantul. Pentru eusa pare că tusa fură! Da' cum în Patrula la meusa este atât de mult entuziassti pentru *Mare Neplăcut*, tusa essti binevenit ia kaadu.

— Mulssam, răspunse Tarpals în timp ce lua frâiele animalului.

— Eusa nu terminat! adăugă comandantul în timp ce smulgea frâiele din mâinile lui Tarpals. Tusa poate ia kaadu... dacă tusa bate la eusa la trântă.

Umerii lui Tarpals se lăsară. Îşi dădu seama că ar fi trebuit să sară pe kaadu şi galopeze în loc să încerce să fie discret. Meciurile de trânte între amatori erau chiar genul de situaţie prostească care ducea la întârzieri în finalizarea *Marelui Neplăcut*. Căpitanul se uită fix la degetele goale ale comandantului şi spuse:

— Tusa vrea să lupte în stil Paonga sau stil Umberbool?

Comandantul păru confuz. Nu auzise niciodată de stilul Umberbool şi era pe punctul de a-i cere explicaţii când Tarpals îl smuci brusc peste umăr şi îl aruncă în mlaştină. Căpitanul sări pe kaadu şi îşi înfipse călcâiele în coastele creaturii. Kaaduul ţâşni spre traseul sinuos. În spatele lui, Tarpals auzi râsetele şi aplauzele Patrulei. Când îl auzi pe comandant strigând: *Noroc, războinicule!*, Tarpals rânji.

Abia când Tarpals ajunse în vârful dealului plin cu ierburi, văzu râpa adâncă ce îl separa de cel de-al doilea punct de control. Turnul de veghe era atât de aproape, încât Tarpals ar fi putut să-l lovească cu o piatră. Acum Tarpals ştiu de ce restul

concurenţilor o luaseră pe un traseu diferit de la mlaştină. Dacă nu găsea o cale să traverseze râpa, existau puţine şanse să termine în primii o sută de competitori.

Pe partea lui Tarpals, creştea un copac înalt, pe marginea stâncoasă, şi mai multe liane lungi atârnau în jos de pe ramurile cele mai înalte ale copacului. Tarpals se gândi că ar putea să se balanseze pe una dintre ele până pe cealaltă parte a râpei.

Pentru a-şi croi drum spre copac, Tarpals trebui să-şi facă loc printre ierburile dense. Se împiedică de ceva şi căzu la pământ, chiar lângă râpă. Se ridică cu grijă şi văzu că se împiedicase de câteva pietre mari ovale.

Brusc, un zgomot puternic îl făcu pe Tarpals să ridice privirea. Un peko peko gigantic – o reptilă aviară cu o anvergură a aripilor de şase metri – tocmai cobora din cer. Tarpals îşi dădu seama că nu se împiedicase de pietre. Stătea, pur şi simplu, în cuibul creaturii.

Tocmai se împiedicase de ouăle ei.

Capitolul 9

Reptila zburătoare îşi întinse ghearele şi îşi înclină coborârea pentru a-l arunca pe Tarpals în râpă. Când peko peko se apropie, Tarpals o apucă de piciorul drept şi se ţinu cu disperare. Peko peko zbură peste râpă, încercând să-l scuture pe Gungan de pe piciorul ei, dar Tarpals se ţinu strâns. Odată ce văzu că traversaseră râpa, dădu drumul piciorului şi căzu la pământ, chiar lângă vechiul turn de veghe.

Peko peko ţipă şi se ridică rapid în aer, aparent mulţumită că ouăle îi erau din nou în siguranţă. Tarpals se ridică de la pământ şi merse spre turnul de veghe. La cel de-al doilea punct de control, fusese configurat un înregistrator de imagini pe un trepied, iar acesta se roti pentru a monitoriza apropierea lui Tarpals şi transmise imaginea în arenă. În ciuda prezenţei înregistratorului de imagini, Tarpals se întrebă dacă ajunsese la locul potrivit. Se aştepta să vadă şi alţi Gungani trecând pe lângă turnul de veghe.

Merse în jurul punctului de control, apoi se uită spre sud, spre mlaştină şi spre Lacul Umberbool. Văzu câteva zeci de concurenţi care alergau pe deal. Spre surprinderea lui, se părea că el era primul Gungan care ajunsese la al doilea punct de control. Sperând să-şi menţină conducerea, Tarpals se pregăti să alerge spre o stâncă din apropiere – locul începerii următoarei etape a cursei. Dar înainte să poată face un pas, unul dintre sportivii care se apropiau strigă:

— Trişor *Mare Neplăcut*!

Deşi concursul avea reguli flexibile, acestea trebuiau să fie respectate. În cazul în care un concurent ar fi fost suspectat de înşelăciune, regulile cereau o pauză, până când chestiunea putea fi investigată. Tarpals se întoarse pentru a-i înfrunta pe concurenţii săi din *Marele Neplăcut*, în timp ce se apropiau de punctul de control.

— Ce sse ntâmplă? întrebă Tarpals. Carele numesste la eusa trişor?

— Eusa numeşte la tusa înşelător! mârâi un Gungan dur. Nu poate ca tusa fie aici înainte de noisa, dacă tusa nu trişat!

Nusa esste voie să părăsseşti traseu!

Tarpals îl recunoscu pe Gunganul cel dur ca fiind Moppo Dop, un jucător profesionist de gulliball. Căpitanul nu crezu că era necesar să devină familiar cu el, aşa că dădu din cap spre râpa din apropiere şi spuse:

— Eusa venit pe acolo.

— Nu esste calea pe acolo, răspunse Moppo.

— Eusa nu luat nicio cale, răspunse Tarpals. Eusa făcut plimbare cu peko peko.

Moppo Dop scuipă la picioarele Căpitanului Tarpals.

— Înşelător tusa. Tusa şi mincinoss! Noisa rezolvă assta în stil *Mare Neplăcut*!

Tarpals ştiu că nu era nicio modalitate prin care să-l poată convinge pe încăpăţânaul Moppo că spunea adevărul. Înregistratorul de imagini era pe partea greşită a turnului de veghe aşa că nu putuse înregistra zborul lui Tarpals peste râpă. Rămânea acuzat pe nedrept de înşelăciune şi minciună, şi se confrunta cu posibilitatea expulzării din *Marele Neplăcut*. Singura modalitate de a-şi demonstra nevinovăţia era de a-l face pe acuzator să renunţă la cuvintele sale sau să-l învingă în luptă.

— Cap'n Tarpals nu vinovat! gâfâi o voce din mulţimea adunată.

Tarpals recunoscu vocea şi oftă. Era Jar Jarm care părea să fi rămas fără aer după alergarea pe deal. El era ultimul Gungan de pe Naboo pe care Tarpals l-ar fi dorit vreodată să-i ia apărarea.

— Oh, închide tusa gură, Binks! spuse un alt Gungan. Tot lume ştie că tusa nu vrea necazuri cu Tarpals.

— Ce nepoliticoss! protestă Jar Jar. Eusa văzut peko peko cară Tarpals cu ochi proprii la eusa!

În timp ce restul Gunganilor râdeau de Jar Jar, Tarpals o zări pe Maiorul Fassa. Nu râdea şi se uita fix la el. Tarpals înghiţi în sec. Fassa părea îngrijorată.

— Ce noisa aşteptăm? întrebă Moppo Dop împungând pieptul lui Tarpals cu degetul.

Tarpals îi aruncă Gunganului o privire rece. Cu voce joasă, Căpitanul spuse:

— Nusa trebuie să face assta, prieten.

— Oooiii, mormăi Jar Jar în apropiere.

Jar Jar îl mai auzise pe Tarpals vorbind cu vocea aceea joasă şi ştia destul de bine ce urma să se întâmple.

— Ce tusa vrei spune, *nusa trebuie să face assta*? întrebă Moppo, care adăugă rapid: Şi eusa nu prieten la tusa!

— Înseamnă assta, continuă Tarpals cu voce scăzută şi calmă. Nusa trebuie luptăm. Tusa trebuie doar spui la tot războinici că tusa greşit, şi eusa trecut râpă cinstit. Apoi noisa poate continua *Mare Neplăcut*.

— Eusa nu crede! răspunse Moppo şi aruncă un pumn greu spre capul lui Tarpals.

În momentul în care acuzatorul lui Tarpals îşi aruncă pumnul, se adunaseră peste şaizeci de Gungani la cel de-al doilea punct de control. Niciunul dintre martorii oculari nu putu spune cum se mişcase Tarpals, dar cu toţii fură de acord că o făcuse foarte, foarte repede. În timpul cât îi trebui unui Gungan să clipească, Moppo Dop zăcea doborât cu faţa în jos cu pământ, cu genunchiul stâng al Căpitanului apăsat pe şale. Tarpals ţinea braţul drept al lui Dop, care era răsucit într-un unghi dureros la spatele jucătorului de gulliball. Singurul Gungan prezent care nu fu surprins de ceea ce făcuse Tarpals era Jar Jar, care îl ştia că era foarte bun în a sfârşi luptele foarte repede.

— După cum eusa spuss, zise Tarpals de parcă purta o conversaţie normală. Nusa trebuie să face assta. Ce spune tusa, prietene?

— Ce întâmplă?! strigă Boss Nass în timp ce trecea prin spectatori.

Boss Nass era şi mai obosit decât Jar Jar. Când îl văzu pe Căpitanul Tarpals stând deasupra lui Moppo Dop, Boss Nass explodă:

— Ce înseamnă assta timp repaos?

— Eusa făcut greşeala, Boss Nass, gemu Moppo Dop de la sol. Eusa acuzat la elsa ca înşelător şi mincinos. Eusa renunţă acuzaţie.

Boss Nass făcu ochii mari.

— Tusa acuzat Căpitanul Tarpals că mincinos şi înşelat?! izbucni Boss Nass cu furie. Tarpals spune întotdeauna adevăr şi nu trişor niciodata!

— Eusa încercat spune assta la eisa, Boss, îl întrerupse Jar Jar.

Boss Nass îl ignoră pe Jar Jar şi spuse:

— Gata timp repaos. *Mare Neplăcut* trebuie continue!

Boss Nass îl privi pe Căpitanul Tarpals ajutându-l pe Moppo Dop să se ridice de la pământ. Chiar îi privi pe cei doi Gunganii cum dau mâna în timp ce Tarpals accepta scuzele lui Moppo.

Dar Boss Nass era totuşi furios, chiar dacă doar pe el însuşi. Nu-i venea să creadă că ratase lupta aceea.

Capitolul 10

Următoarea etapă a maratonului *Marele Neplăcut* nu era departe de cel de-al doilea punct de control. Un râu curgea pe lângă vechiul turn de veghe şi concurenţii alergară pe o potecă de-a lungul lui până când ajunseră la vârful unei stânci înalte care se ridica deasupra Lacului Umberbool. Râul trecea peste marginea stâncii cu nu zgomot puternic, căzând într-o cascadă în lacul de dedesubt. Ţinta era întoarcerea la Lacul Umberbool, apoi la arenă. Săritura de pe stâncă nu era pentru cei slabi de inimă şi unii dintre concurenţii făcură un pas înapoi când văzură cascada periculoasă. Cei mai mulţi dintre sportivi alegeau să înoate în cascadă peste marginea stâncii şi să cadă în lac. Căpitanul era un scufundător experimantat, şi rămase pe marginea stâncii, încercând să simtă vântul. De-a lungul anilor, mai mulţi concurenţi fuseseră răniţi atunci când vânturile îi izbiseră de stâncă. În timp ce Tarpals studia vântul, Maiorul Fassa păşi lângă el, pe marginea stâncii.

— Aia lupta bună, acolo, comentă Fassa. Tusa făcut eusa îngrijorată.

Căpitanul Tarpals simţi că roşeşte. Avusese dreptate, iar Fassa *chiar fusese* îngrijorată pentru el.

— De ce îngrijorată tusa? întrebă el. Tusa îngrijorată că eusa mincinos şi nu ştie cum să apere la eusa?

— Nu asstea, răspunse Fassa. Eusa îngrijorată că tusa termină la Moppo Dop definitiv. Înainte ca Tarpals să poată răspunde, Fassa mai spuse: Vedem la linie final.

Apoi sări de pe stâncă, scufundându-se cu capul în apă.

De îndată ce Fassa plonjă în Lacul Umberbool, fu prinsă de curent şi dusă într-o peşteră mare de la baza stânci înalte. Privi din cavernă şi-i văzu pe ceilalţi concurenţi – inclusiv pe Căpitanul Tarpals – căzând în lac. Fu pe cale să înoate după ei când auzi un zumzăit mecanic în spatele ei. Întorcându-se cu prudenţă, Fassa văzu o lumină strălucitoare în peştera subacvatică. Lumina provenea de la un hublou oval al unui submarin misterios. Era o navă cu muchii şi nu avea eleganţa unui submarin proiectat de Gungani. Fassa îşi dădu seama că

fusese adus pe Naboo dintr-o altă lume şi se întrebă dacă avea vreo legătură cu droidul care lansa mine, pe care îl întâlnise mai devreme. Decise să investigheze, chiar dacă asta însemna că putea pierde competiţia. Fassa se apropie de hublou şi se uită înăuntru.

Văzu pe punte doi droizi cromaţi. Unul era aşezat la o consolă de control, iar celălalt stătea nemişcat. Niciunul dintre ei nu era echipat cu aripioare, dar păreau a fi acelaşi model ca droidul care plantase mina.

Droidul aşezat vorbi. Maiorul Fassa îşi lipi capul de navă şi ascultă. Prin carenă, îl auzi pe droid spunând:

— ...şi apoi vom trage o torpilă în arenă. Asta ar trebui să ţină ocupate creaturile alea Gungane.

Droidul aşezat activă apoi motoarele submarinului şi nava începu să se mişte din cavernă. Fassa habar n-avea de ce intenţionau droizii să tragă o torpilă spre arenă, dar trebuia să facă orice pentru a le împiedica planul. Cum nu avea nicio modalitate să-i avertizeze pe cei din arenă despre apropierea submarinului, ştiu că va trebui să-l abordeze şi să se ocupe de droizi. Când submarinul părăsi peştera şi intră în lac, Fassa înotă sub el şi găsi o ecluză. Era blocată. Maiorul îşi scoase centura şi introduse limba cataramei în încuietoare. Câteva secunde mai târziu, reuşise să desfacă încuietoarea şi să deschidă trapa. Se ridică prin ecluză şi intră în interiorul presurizat. Se afla într-o magazie de marfă, chiar în spatele punţii. Cala era încărcată cu mai multe arme, inclusiv două mine identice cu cea pe care o găsise Fassa. Văzu, de asemenea, mai multe colace de frânghie lungă şi uneltele asortate.

Apa îi picura de pe corp, în timp ce se îndepărta de trapă şi se mergea spre un tub de trecere, deschis, care ducea spre punte.

— Opreşte-te, intrus! porunci o voce mecanică în spatele Fassei.

Maiorul simţi pe ceafă vârful rece al unei ţevi blaster. Se părea că un al treilea droid fusese staţionat în cală. În timp ce droidul ţinea blasterul sprijinit de gâtul Fassei, cei doi droizi pe care îi văzuse prin hublou apărură la celălalt capăt al pasajului. Unul dintre cei doi droizi îndreptă spre Fassa o puşcă blaster.

Droidul fără blaster – cel care stătuse la consola de control – emise un ordin simplu:

— Distruge creatura asta.

Fassa se aplecă repede. Droizii care foloseau blastere traseră, împuşcându-se unul pe celălalt, şi ambele fură prăjiţi instantaneu. În timp ce se clătinau căzând pe punte, al treilea droid îşi ridică braţele scheletice şi merse înapoi spre punte.

— Te rog, nu-mi face rău! zise droidul. Eu doar urmez ordinele!

Înainte ca Fassa să poată răspunde, droidul duse una din mâinile sale metalice în jos pe un comutator de pe consola de comandă. Se auzi un sunet şuierător, iar nava se clătină uşor. Recunoscu zgomotul. Droidul tocmai lansase o torpilă.

— Ar fi trebuit să mă împuşti când ai avut şansa, proasto, comentă droidul cu o voce îngrozitoare. Torpila aceea va ajunge la arena ta în mai puţin de un minut.

Pe un raft lângă consola de comandă se afla un pistol blaster şi droidul îl apucă. Fassa se aruncă peste punte şi lovi droidul, trimiţându-l zdrobindu-se de perete. Droidul trase accidental cu blasterul şi îl împuşcă pe unul dintre ceilalţi doi droizi. Fassa lovi încheietura droidului şi îi zbură pistolul blaster din mână, apoi îl prinse sub bărbie şi îl lovi de tavanul jos. Circuitele droidului se scurtcircuitară şi carcasa se prăbuşi pe punte. Maiorul Fassa se duse repede la consola de comandă a navei şi examină sistemul de ghidare a torpilelor. Potrivit unui mic monitor, torpila urma să lovească arena în mai puţin de patruzeci secunde. Sub monitor se aflau zece comutatoare manuale de ghidare care puteau fi utilizate pentru transmiterea unui semnal sau modificarea programării torpilelor lansate. Deşi Fassa nu ştia funcţia comutatoarelor, speră să dezactiveze torpila sau să o dirijeze departe de ruta ei actuală.

Apăsă un întrerupător. Potrivit computerului, torpila încetini, dar era încă pe cursul spre arenă. Apăsă un al doilea comutator, iar viteza torpilei crescu. Disperată, apăsă un al treilea comutator. Urmări pe monitor cum torpila urcă, până când trecu de suprafaţa Lacului Umberbool. Torpila desfăşură un set de propulsoare, iar arma se lansă direct în atmosfera superioară a lui Naboo, unde explodă inofensivă.

Fassa nu fu pe deplin uşurată. Deşi neutralizase droizii invadatorii, le luase submarinul şi le împiedicase încercarea de a torpila arena, încă nu ştia de ce veniseră pe Naboo. Speră că inginerii de pe Naboo vor putea să desfacă droizii în bucăţi şi să

afle mai multe. Apoi îşi aminti de *Marele Neplăcut*. Deoarece întrecerea le permitea participanţilor să folosească orice mijloc de transport puteau găsi în timpul competiţiei, Fassa îşi dădu seama că nu încălca nicio regulă dacă pilota submarinul capturat până la arenă. Deşi nu operase niciodată un submarin de pe o altă lume, se gândi că îl va putea manevra. Apucă manşa şi coti spre sud, spre centrul Lacului Umberbool. În timp ce maiorul Fassa naviga submarinul către arenă, trecu cu viteză pe lângă zeci de Gungani care înotau ultima treaptă a maratonului.

Când apăru imensa bulă a arenei, Fassa îşi dădu seama că s-ar putea ca, până la urmă, ea să fie cea care avea să câştige.

Capitolul 11

Nimeni nu terminase vreodată *Marele Neplăcut Liber-pentru-toţi* într-un submarin extraterestru capturat. Când Maiorul Fassa ajunsese la arenă, pilotă submarinul printr-un tub mare de acces care ducea spre linia de sosire.

La început, când nava ieşi la suprafaţa pistei umplute cu apă, spectatorii icniră, întrebându-se dacă nu cumva arena fusese invadată. Dar când Maiorul Fassa ieşi din submarin, toată audienţa izbucni în aplauze asurzitoare. Spectatorii habar nu aveau cum dobândise Fassa ciudatul submarin plin de muchii, dar nu se îndoiau de faptul că ea câştigase competiţia.

La scurt timp după marea intrare a Fassei, Căpitanul Tarpals apăru în arenă şi fu al doilea care trecu linia de sosire. După ce înotă peste linie, ieşi din apă şi i se alătură Maiorului pe platforma de andocare de lângă submarinul extraterestru.

— Ce assta?! îi strigă Tarpals lui Fassa peste vuietul publicului. Aduce assta la submarin în arena esste nebunie.

— Reguli *Mare Neplăcut* nu esste împotriva la submarine găsite, îi răspunse Fassa.

— Eusa nu face griji despre *reguli*, insistă Tarpals. Esste ala submarin cu arme? Pune la pericol pe toată lume de aici!

— Eusa dezactivat armele la submarin, răspunse Fassa scurt. De asemenea, eusa capturat trei mecanissi.

— În assta cazul..., răspunse Tarpals, felicitările pentru victoria.

Îi întinse mâna şi Fassa i-o strânse.

Jar Jar Binks ajunse al treisprezecelea, iar Boss Nass termină pe un respectabil loc patruzeci şi opt.

Boss Nass fu în acelaşi timp uluit şi extrem de impresionat când află detaliile realizărilor Fassei. În timp ce mulţimea continua să se bucure, Boss Nass îşi chemă Consiliul de Reprezentanţi la linia de sosire a festivalului pentru a discuta despre submarinul extraterestrul şi despre droizi.

— Noisa o ssă aflăm tot ce întâmplă, declară Boss Nass către Reprezentanţi. Eusa vrea ştie de ce asta grămada de mecanissi umblă cu ssubmarin, pune la minele şi lansează

torpile! Dacă cineva trimis astea mecanissi la Naboo, aia persoana o va încassa maxi-tare.

Capitolul 12

Departe de Lacul Umberbool, ruinele templului sacru al Gunganilor erau situate într-o pădure tropicală, densă, de pe Naboo. La doi kilometri est de ruine, o navă spaţială veche, ponosită, se odihnea într-un luminiş din junglă. Avea muchii ascuţite şi unghiulare şi fusese acoperită cu o plasă verde, întunecată, de camuflaj, care o ascundea de ochii oricui s-ar fi putut întâmpla să treacă pe acolo.

Un droid placat cu crom ştiu însă exact unde să găsească nava spaţială.

Droidul cu corp în formă de butoi şi membre scheletice, urcă cu zgomot pe rampă, mergând spre puntea navei. Pe punte, droidul se duse la un bărbat umanoid cu pielea albastră şi părul negru, care stătea în scaunul căpitanului, în mijlocul centrului de comandă. Humanoidul purta o uniformă roşie scumpă, croită meticulos, care se potrivea cu culoarea ochilor lui. Cizmele sale de piele neagră erau atât de lustruite încât străluceau în luminile slabe ale punţii. Se roti în scaun, îşi ridică ochii roşii spre droidul cromat şi spuse:

— Raportează.

— Un droid şi o mină au fost dezactivaţi la bula avanpost din Lacul Umberbool, declară droidul cu o voce sintetizată. Submarinul şi cei trei droizi de la bord nu au reuşit să torpileze arena Gunganilor. Credem că au fost capturaţi.

— Excelent, răspunse umanoidul. E mai bine decât dacă ar fi torpilat arena.

Droidul clipi din fotoreceptori.

— Iertaţi-mă, domnule, dar nu vă înţeleg logica.

Humanoidul oftă. Ura să le explice astfel de lucruri droizilor.

— Am trimis droizii aceia şi submarinul la Lacul Umberbool pentru a-i ţine pe Gungani ocupaţi şi departe de ruinele sacre. Probabil că vor încerca să desfacă submarinul şi droizii, căutând indicii despre originea lor. Până când vor afla adevărul, munca noastră va fi terminată şi vom fi plecat de mult.

— Dar vom pierde submarinul şi droizii, remarcă droidul.

— Pot fi înlocuiţi, spus umanoidul. În plus, acum că nu mai trebuie să încărcăm submarinul înapoi pe navă, vom avea şi mai multe loc pentru artefacte. Şi cu cât putem lua mai multe statui, cu atât voi fi mai bogat.

— Da, Căpitane Swagg, răspunse droidul.

Deşi droidului îi era adesea greu să-şi înţeleagă stăpânul, trebui să recunoască un lucru: Căpitanul Swagg era un pirat foarte viclean.

SFÂRŞIT

Universsul Star Wars
Anexe

ÎNCEPUTURI...

La început s-a numit Vechea Republică.

Nu a existat niciun document care să consemneze întemeierea Vechii Republici şi nici nu era necesar vreunul. Întemeietorii s-au estompat în pulberea istoriei. Ei au clădit singura comunitate galactică cunoscută vreodată care întotdeauna şi-a servit cetăţenii bine şi cu credinţă. Noi lumi i s-au alăturat odată cu trecerea secolelor pentru a împărtăşi conducerea sa benefică. Planete ce se aflau ele însele în primejdie datorită dezastrelor naturale sau izbucnirii unor revolte au putut să se îndrepte spre vecinii lor pentru a primi ajutor. Toate rasele, toate speciile inteligente, toate popoarele erau egale în faţa legii şi îşi trăiau viaţa cu drepturi care le garantau deopotrivă şansă şi libertate.

Vechea Republică s-a format pe temelia celor mai importante lumi ce existau la început, majoritatea fiind din centrul galaxiei... În vremea aceea au apărut şi primii Cavaleri Jedi. A fost o lungă perioadă de pace şi expansiune galactică determinată de inventarea şi progresul călătoriilor în hiperspaţiu. Păzitorii acestei Republici au fost Cavalerii Jedi, un Ordin viteaz şi neînfricat, numărând sute şi mii de membri ce a slujit la apărarea şi protecţia popoarelor Republicii. Înţelepciunea, bravura şi puterea lor au devenit legendă. Trăgându-şi tăria comună de la Forţă, Cavalerii Jedi au menţinut pacea pe tot cuprinsul Galaxiei generaţii după generaţii şi au transmis mai departe crezul lor celor ce s-au dovedit deopotrivă

capabili şi demni de cavalerism.

Prin strânsa ei coeziune Vechea Republică a devenit invulnerabilă faţă de orice atac dinafară. Nicio altă putere galactică cunoscută nu a îndrăznit o asemenea mişcare pentru că ea ar fi însemnat un eşec sigur. Cetăţenii Vechii Republici au putut dormi liniştiţi în paturile lor, aflaţi în siguranţă înăuntrul zidurilor lor politice.

Atacul a venit, totuşi. Dar, la fel ca în multe societăţi democratice, el nu a venit din partea unei forţe din afară, ci din interior. Decăderea a început pe măsură ce tot mai multe lumi s-au alăturat Vechii Republici. Oficialii locali au devenit susceptibili la influenţă şi mită, plecându-se cel mai adesea în faţa dorinţelor celor implicaţi în afaceri de comerţ interstelar. Senatul, slăbit de atâtea secole de pace şi mulţumire de sine, a devenit periculos de neglijent. Răsturnarea politică era inimaginabilă, dar inevitabilă.

SITH...

Un mare contigent dintre Cavalerii Jedi care fuseseră ademeniţi de partea întunecată a Forţei au fost expulzaţi din Vechea Republică. După ce au pribegit o vreme, ei au dat peste fiinţele umanoide cunoscute sub numele de Sith şi au adus această specie în stare de sclavie. Cei din partea întunecată au ajuns să fie cunoscuţi sub denumirea de Stăpâni ai Sith-ilor. Pentru următoarele câteva mii de ani imperiul lor avea să prospere şi să crească. În acest timp cavalerii Jedi decăzuţi începură de asemeni să facă experimente asupra supuşilor lor, convertind mulţi Sith în fanaticii războinici Massassi.

Naga Sadow a condus Imperiul Sith. El a văzut ocazia de a extinde Imperiul Sith şi a invadat Vechea Republică, însă armatele sale au fost înfrânte de forţele combinate ale flotei Vechii Republici şi ale Cavalerilor Jedi. Sadow cu o armată compusă din războinici Massassi a fugit spre marginile îndepărtate ale universului, oprindu-se în cele din urmă pe cea de-a patra lună a planetei Yavin. Aici dictatorul militar a început să facă experimente asupra celor ce l-au urmat, transformându-i în fiare monstruoase. Aceasta a avut drept consecinţă Războiul Fiarelor de pe Sistemul Onderon. Maestrul Jedi Arca, Străjerul recent descoperitului Sistem Onderon trimise ucenicii săi Jedi

pentru a pune capăt violentului Război al Fiarelor. Sub conducerea lui Ulic Qel-Droma, aceşti Jedi încearcă să aducă pacea pe Onderon, dar ei sunt permanent împiedicaţi de puterile răului ale Reginei Amanoa, o urmaşă a lui Naga Sadow. În cele din urmă conflictul vechi de secole se încheie odată cu sosirea Maestrului Arca, moartea Reginei Amanoa şi căsătoria Stăpânului Fiarelor Oron Kira cu Prinţesa Galia. Între timp, Cavalerul Jedi Exar Kun ce fusese instruit de Maestrul Jedi Vodo-Siosk Baas găseşte învăţătura interzisă a vechilor Sith. El imită căile demult decăzuţilor Sith şi le foloseşte pentru a crea o proprie filosofie a Codului Jedi. Cu aceste cunoştinţe Kun pune la cale o vastă şi puternică frăţie şi îşi arogă titlul de prim Stăpân întunecat al Sith. Kun şi alţi Stăpâni Sith preiau controlul asupra Galaxiei şi reînvie vechiul Imperiu Sith. Lor li se opun în mod violent sute de Cavaleri Jedi. Războiul Sith care urmează este un conflict teribil în care multe personaje istorice importante sunt ucise, inclusiv Maestrul Jedi Arca. Toţi Cavalerii Jedi se adună laolaltă pe luna-junglă într-un front unit contra cetăţii fortificate Sith construite de Exar Kun. Cavalerii Jedi aliaţi printr-o masivă lovitură nimicitoare distrug pe supravieţuitorii Massassi. La scurtă vreme după aceea Exar Kun este şi el ucis de Cavalerii Jedi. Spiritul său este surghiunit pe un tărâm al întunericului veşnic pe Yavin 4. Stăpânii Sith sunt înfrânţi şi nu se mai aude nimic despre ei până peste câteva secole, pe timpul războiului comerţului, pe Planeta Naboo.

IMPERIUL…

Un senator ambiţios şi lipsit de scrupule numit Palpatine s-a ridicat extrem de repede la putere, ajutat de către unii membri obscuri ai Senatului care începuseră să râvnească la mai multă influenţă şi autoritate. Promiţând că va face curăţenie în Galaxie şi va readuce Republica la strălucirea ei de odinioară, Palpatine a fost ales Preşedinte al Republicii şi s-a înconjurat cu acei oficiali lacomi şi avizi de putere care l-au sprijinit în ascensiunea sa. Ceea ce ei nu ştiau era că Palpatine îşi trăgea puterea şi carisma de la partea întunecată a Forţei. El avea însă ambiţii mult mai mari decât i-ar fi îngăduit funcţia de Preşedinte, iar aceia care i-au netezit drumul spre înaltele sfere ale puterii politice se vor trezi curând înlăturaţi, întemniţaţi ori striviţi de

mâna grea a lui Palpatine, în timp ce acesta îşi urmărea fără cruţare ţelul final. Din ordinul lui Palpatine, noul imperiu a început o cursă a înarmării cum nu a mai existat alta în istoria galactică. Imense nave cu o incredibilă putere de foc au sărit de pe planşeta de proiectare în existenţa reală parcă peste noapte. Progresul tehnologic ce a rezultat a determinat apariţia unei noi ştiinţe a războiului.

Sistemele din centrul galaxiei au fost primele care au căzut, guvernele lor planetare fiind înlăturate prin forţă, în timp ce legea marţială se extindea de la o lume la alta.

Sigur pe poziţia sa, înconjurat de un nucleu militar ce-i ştia de frică, Palpatine s-a autodeclarat Împărat. Pentru prima oară în nenumărate secole, lumile Vechii Republici s-au trezit conduse de un singur om. Toate drepturile personale au ajuns la cheremul capriciilor Împăratului, iar cele dintâi revolte împotriva lui Palpatine au fost înăbuşite aproape înainte de a izbucni. Cavalerii Jedi au fost vânaţi în mod sistematic şi executaţi sumar. Ei s-au văzut abandonaţi, trădaţi sau ucişi chiar de către aceia pe care îi apăraseră vreme îndelungată. Senatul marionetă ce fusese păstrat în funcţiune era permanent dezbinat, iar conducerea directă a fost încredinţată guvernatorilor regionali numiţi de Palpatine. Crearea unei arme teribile, una capabilă să distrugă o planetă întreagă cu un singură lovitură, a ţinut liderii îngroziţi ai fiecărei lumi sub ameninţarea anihilării. Steaua Morţii a fost ultimul cuvânt al lui Palpatine – asigurarea finală a puterii sale asupra miliardelor de fiinte pe care le conducea.

ALIANŢA REBELĂ...

Când imperiul lui Palpatine a ajuns la putere, un grup de cetăţeni de pe întreg cuprinsul galaxiei au început să se organizeze încet şi discret într-o Forţă Rebelă. Rebelii aveau un singur scop: distrugerea Imperiului şi întoarcerea la sistemul democratic din trecut. La început fără să ştie, acest grup curajos a avut aliaţi în Senat. Acei senatori planetari au înţeles pericolul extrem reprezentat de ascensiunea rapidă la putere a lui Palpatine şi au pus la cale în secret răsturnarea lui printr-o mişcare de preemţiune care ar fi concentrat valul rezistenţei într-o forţă care să asigure libertatea tuturor locuitorilor Vechii

Republici.

Senatorul Bail Organa din Alderaan şi senatoarea Mon Mohtma din Chandrila au pus la cale în secret un plan care, se spera, va împiedica drumul său spre Preşedinţia Senatului. Tentativa lor a eşuat deoarece ridicarea la putere deplină a lui Palpatine s-a produs literalmente peste noapte odată ce baza sa de politicieni corupţi a fost instalată. La o întâlnire în reşedinţa lui Organa în Casa Cantham din Oraşul Imperial, Mohtma a îndemnat la revoltă generală împotriva lui Palpatine şi a forţelor sale crescânde. Organa s-a opus, temându-se că o asemenea mişcare ar fi putut distruge nu numai pe Palpatine, dar şi întregul sistem de guvernare pe care ei luptau să-l salveze. Organa dedicase întreaga sa viaţă democraţiei Vechii Republici şi sistemului senatorial şi socotea că odată pusă în mişcare pentru a-l opri pe Palpatine anarhia nu va mai putea fi controlată.

Apoi o mică planetă din Sectorul Sern, lângă Lumile Centrale, a fost prima care a simţit urgia militară a lui Palpatine. Masacrul de la Ghorman a avut loc atunci când guvernatorul planetar ghormanez a refuzat să se încline în faţa lui Palpatine. Cetăţenii acestei lumi, sfidând o sporire Imperială a impozitelor au organizat un protest paşnic pe principalul port spaţial al planetei, blocând pistele de aterizare folosite de navele lui Palpatine. Zeci de persoane au fost ucise şi alte sute grav rănite când o navă militară condusă de Căpitanul (ulterior Marele Moff) Tarkin a aterizat intenţionat peste protestatari când venise să adune noile taxe. Acest eveniment a marcat moartea Vechii Republici şi în acel moment multe alte lumi au înţeles că sistemul democratic pe care îl cunoşteau s-a prăbuşit complet.

Bail Organa, îngrozit de o asemenea monstruozitate, a început să o ajute pe senatoarea Mohtma să deturneze fonduri şi arme în mâinile sufletelor curajoase care s-au unit în curând, formând celule de rezistenţă organizată. Încă şi mai important, poate, Organa şi mica sa grupare de simpatizanţi ai rebelilor din Senat au pus la dispoziţia liderilor rebeli informaţii strict secrete, permiţându-le să plănuiască lovituri prin surprindere împotriva navelor şi trupelor Imperiale.

Multele grupuri izolate de rezistenţă împrăştiate în toată galaxia i-au pricinuit puţine griji lui Palpatine. Conducătorii lor erau săraci, iar forţele lor dezorganizate. Ei aveau puţine arme

şi desigur nimic din ceea ce ar fi putut face faţă forţelor imperiale însărcinate cu eliminarea lor. Multe unităţi de rezistenţă au fost dispersate sau chiar nimicite, iar planeta lor a fost pusă sub legea marţială.

Implicarea senatoarei Mothma în Rebeliune a fost descoperită de poliţia secretă Imperială, dar înainte ca ea să fie prinsă, o informaţie dintr-o sursă amicală ajunsă la urechea lui Organa i-a permis să părăsească capitala imperială. Astfel ea a evitat capturarea şi dedicându-se cu totul distrugerii Imperiului a devenit Şeful Statului Major al Alianţei Rebele.

Lucrând la organizarea unei Alianţe a Planetelor Rebele, primul său succes a venit la o conferinţă secretă ţinută în sistemul Corellian. Întrucât Mohtma a arătat numeroşilor lideri ai grupurilor de rezistenţă dispersate cum o conducere centrală ar duce la îmbunătăţirea comunicaţiilor, la un acces mai mare la fonduri, aprovizionare şi armament cele trei grupuri principale de rezistenţă au căzut de acord să se unească într-un grup coerent. Acest Tratat Corellian a pus bazele Alianţei care în scurtă vreme şi-a sporit puterea graţie nou-formatei unităţi.

Declaraţia Rebeliunii, ratificată la aceeaşi conferinţă, l-a sfidat în mod făţiş pe Palpatine şi chiar i s-a adresat personal. Ea prevedea, între altele:

„Ai dezorganizat Senatul, vocea Poporului;

Ai instituit o politică flagrantă de rasism şi genocid împotriva popoarelor non-umane din galaxie.

Ai înlăturat conducătorii aleşi ai planetelor, înlocuindu-i cu Moff-i şi Guvernatori după bunul tău plac;

Ai mărit impozitele fără consimţământul celor impozitaţi;

Ai ucis şi întemniţat milioane de persoane fără a beneficia de un proces;

Ai extins armata dincolo de limitele necesare şi prudente, doar pentru unicul scop de a-i oprima pe supuşi;

Noi, Alianţa Rebelă, în numele şi cu autoritatea fiinţelor libere din galaxie declarăm în mod public şi solemn intenţiile noastre:

Să luptăm şi să ne opunem ţie şi forţelor tale prin orice mijloace care ne vor sta la îndemână;

Să refuzăm orice lege Imperială contrară drepturilor fiinţelor libere;

Să provocăm distrugerea ta şi distrugerea Imperiului Galactic;

Să eliberăm pentru totdeauna toate fiinţele din galaxie;

Pentru îndeplinirea acestor ţeluri noi punem chezăşie proprietăţile, onoarea şi vieţile noastre”

Lumile de pe întinderea galaxiei s-au unit în lupta contra tiraniei lui Palpatine şi a Imperiului său. Divergenţele care existaseră cândva între rase şi specii au fost aruncate peste bord, deoarece dorinţa comună de libertate a devenit centrul de greutate al vieţilor lor. Piloţi spaţiali au străbătut distanţe interstelare, adeseori în mici nave de luptă, cu riscul de a fi detectaţi şi întemniţaţi de imperiali, în scopul de a se alătura Rebeliunii.